

ΤΗ ΚΗ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Μνήμη τῶν Άγίων ἐννέα Μαρτύρων τῶν ἐν Κυζίκῳ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἐορτῆς γ' καὶ τῶν Άγίων γ'.

Ὕχος πλ. δ'

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος

Μάρτυρες Χριστοῦ πανεύφημοι, κατακρατούσης ποτέ, τῆς Ἑλλήνων σκαιότητος, καὶ ὡθούσης ἄπαντας, πρὸς ἀθέμιτα βάραθρα, ὁδὸν εὐθεῖαν, οὐ κατελίπετε, καὶ ἀθεῖα, οὐ προσετέθητε, ἀλλ' ἐνηθλήσατε, γνώμης ἀνδρειότητι, καὶ τὴν ζωήν, ξίφει θανατούμενοι, κατεκληρώσασθε.

Θέογνιν Ἄρτην Άντιπατρον, θεόστιχον Ἀρτεμάν, Μάγνον τε καὶ θεόδοτον, τὸν κλεινὸν θαυμάσιον, καὶ τὸν θεῖον Φιλήμονα, τοὺς ἐν ἀθλήσει, φαιδρῶς ἐκλάμψαντας, καὶ τοὺς ἐν σκότει, φωταγωγήσαντας, πίστει Τιμήσωμεν, ὅμνοις μακαρίσωμεν, τὴν ιεράν, τούτων ἑορτάζοντες, μνήμην γηθόμενοι.

Ἄνθη Μαρτύρων τερπνότατα, παρεμβολὴ Ἱερά, θεοσύλλεκτον ἄθροισμα, ἐκκλησίᾳ ἄριστος, συνοδίᾳ θεόλεκτος, χορὸς Ἅγίων, δῆμος μακάριος, ὑπὲρ Τριάδος, ἀγωνισάμενοι, ταύτην αἰτήσασθε, δοῦναι ἡμῖν ἀφεσιν, ἀμαρτιῶν, καὶ εἰρήνην ἄπασι, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Καὶ νύν... Τῆς Ἐορτῆς

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς αὐτῆς. Όμοίως καὶ Απολυτίκιον, καὶ Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΡΟΝ

Οἱ κανόνες τῆς Ἐορτῆς, καὶ τῶν Άγίων, οὐ δέ τις Ακροστιχίς.

Τὴν ἐννάριθμον Μαρτύρων σέβω χάριν.

Ποίημα Ἰωσήφ.

Ωδὴ α' Ὅχος δ'

Τριστάτας κραταιούς

Ταὶς θείαις καλλοναίς, ἐνηδόμενοι ὄντως, καὶ χειμάρρου τῆς τρυφῆς, τρυφῶντες δαψιλῶς, καὶ μεθέξει θεούμενοι, Μάρτυρες στεφανηφόροι, τοὺς ὅμας μακαρίζοντας, χαλεπῶν ἐκ κινδύνων λυτρώσασθε.

Ἡλίου φωταυγοῦς, ἀνατείλαντος δίκην, ταὶς ἀκτίσι τῶν στερρῶν, ἀγώνων Ἀθληταί, καὶ θαυμάτων ταὶς λάμψεσιν, ἄπαντας φωταγωγεῖτε, καὶ παθῶν νύκτα λύετε, καὶ δαιμόνων τὸν ζόφον σκεδάζετε.

Νεφέλαι μυστικαί, τῶν αἵμάτων τοὶς ὅμβροις, ὑετίζουσαι πιστούς, ἐδείχθητε σοφοί, Αθληταὶ ἀξιάγαστοι, καὶ ξηραίνουσαι τὴν πλάνην, ἀθεῖας ἐν χάριτι, διὰ τοῦτο ὅμας μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον

Ἐκύησας Χριστόν, ἐξ ἀγνῶν σου αἵμάτων, σαρκωθέντα ὑπὲρ νοῦν, μορφήτῃ καθ' ὅμας, Θεομῆτορ πανάμωμε, ὅθεν πᾶσαι γενεαὶ σε, εὐσεβῶς μακαρίζομεν, τῶν ἀγίων Μαρτύρων τὸ καύχημα.

Ωδὴ γ'

Οὐκ ἐν σοφίᾳ

Νεκροῖς ξοάνοις, ἐπιθύσαι μηδόλως θελήσαντες, τῷ τυθέντι δι' ὅμας, θυσία ζώσα προσήχθητε, παῖδες ὠραιότατοι, Ἅγιοι Μάρτυρες.

Νόμοις ἐνθέοις, δυναμούμενοι σθένει τοῦ Πνεύματος, ἀνομούντων τὰς βουλάς, καὶ τὰς ἐνέδρας Καθείλετε, νομίμως δ' ἀθλήσαντες, δόξης ἐτύχετε.

Αποσκοποῦντες, εἰς τὴν μέλλουσαν εὐκλειαν Μάρτυρες, τὴν φθαρτὴν καὶ γεηράν, Τιμὴν ἐμφρόνως ἐλίπετε, καὶ δόξαν ἀθάνατον, ὅντως ἐλάβετε.

Θεοτοκίον

Τρομφαῖαι πᾶσαι, τοῦ ἐχθροῦ νὺν εἰς τέλος ἔξελιπον, σοῦ τεκούσης τὸν Χριστόν, τρωθέντα λόγχῃ Πανάμωμε, ύπερ οὐδὲν οἱ Μάρτυρες, τρωθέντες ἥθλησαν.

Ο Είρμος

«Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρός, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ, οὐ γάρ ἔστιν Ἀγιος, πλήν σου φιλάνθρωπε».

Κάθισμα Ἡχος πλ. δ' Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Σοφισθέντες τὴν γνώσει τὴν θεϊκήν, ὀπλισθέντες τοὺς ὄπλοις τοῖς νοητοῖς, ἐχθροῦ κατεβάλετε, παρατάξεις ἐν Πνεύματι, καὶ βίῳ καὶ τρόπῳ, θανέντες μετέβητε, πρός ζωὴν ἀγήρω, καὶ φῶς τὸ ἀνέσπερον, ὅθεν καὶ ίάσεις, ἀναβλύζοντες πᾶσι, ίασθε νοσήματα, καὶ διώκετε πνεύματα, Ἀθλοφόροι ἐννάριθμοι, Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ τῆς Εορτῆς

Ωδὴ δ' Ο καθήμενος ἐν δόξῃ

Ιερεῖα Ἀθλοφόροι, καὶ νεόθυτα σφάγια, θεῖαι προσφοραί τε, θύματα δεκτὰ προσηνέχθητε, τῷ ἐκουσίως τυθέντι, καὶ τὸν θάνατον, θανατώσαντι, ὅθεν ὑμᾶς μακαρίζομεν.

Θαῦμα μέγιστον δεικνύντες, παρειμένας ίάσασθε, Ἀθλοφόροι χείρας, καὶ δυσεντερίας ἐρρύσασθε, τὸν προσφυγόντα ἐκ πόθου τῇ σορῷ ὑμῶν, περιβόητον ἄνδρα, ποτὲ ἀξιάγαστοι.

Μίαν γνώμην διαφόροις, ἐν τοῖς σώμασιν ἔχοντες, μαρτυρίου στέφοις, ἀμα ἐκομίσασθε Μάρτυρες, ἐν οὐρανοῖς οὖν Κυρίω παριστάμενοι, καὶ πληρούμενοι δόξης, ἡμᾶς ἐποπτεύετε.

Θεοτοκίον

Ο ἐν κόλποις τοῖς πατρώοις, ἀχωρίστως καθήμενος, σοῦ ἐν ταῖς ἀγκάλαις, κάθηται Παρθένε ώς νήπιος, οὐ τὸ μακάριον πάθος εἰκονίζοντες, οἱ καλλίνικοι Παῖδες, ἀρίστως ἐνήθλησαν.

Ωδὴ ε' Ασεβεῖς οὐκ ὄψονται

Νοητοὶ ως ἄνθρακες, ἀνάψαντες Σοφοί, κατεφλέξατε ἀληθῶς, φρυγανώδη ἄπασαν, πλάνην μακάριοι, καὶ πυρὰν ἐσβέσατε, τῶν εἰδώλων δρόσω τοῦ Πνεύματος.

Μερισμὸν ἐν σώμασιν, οὐκ ἔσχετε πολλοίς, ἀμερίστου ὑπεραθλεῖν, Αθληταὶ Τριάδος κατεπειγόμενοι, ὅθεν διελύσατε, διαβόλου πᾶσαν φάλαγγα.

Ἀνυμνείσθω σήμερον, θέογνις Ἀρτεμάς, Τροῦφος Μάγνος τε ὁ κλεινός, εὐκλεῆς Φιλήμων τε καὶ ὁ θεόδοτος, σὺν τῷ θαυμασίῳ τε, καὶ Ἀντίπατρος θεόστιχος.

Θεοτοκίον

Τρυομένη φάνηθι, ἡμᾶς τῶν δυσχερῶν, καὶ πταισμάτων φθοροποιῶν, καὶ παθῶν καὶ θλίψεων καὶ περιστάσεων, τοὺς πιστῶς ὑμνούντας σε, Θεοτόκε ἀειπάρθενε.

Ωδὴ ζ' Ἡλθον εἰς τὰ βάθη

Τίμιος ὁ θάνατος ἐδείχθη, τῶν θείων Ἀθλοφόρων, σοῦ Θεὲ τῶν ὄλων ἐναντίον, οὓς πὲρ σαφῶς, ιατρεῖον ἄμισθον, τοῖς νοσοῦσιν ἐναπέδειξας.

Τρυόσαντες χείρας καὶ καρδίας, ὑψηλοτάτη γνώμη, πρὸς τὸν Ὑψιστὸν ἀνδρειοφρόνως, τοῦ πονηροῦ

τὰς ἐπάρσεις Μάρτυρες, θεοφόροι κατερράξατε.

Τρείθροις τῶν σεπτῶν ύμῶν αἰμάτων, εἰδωλικῆς ἀπάτης, ἔξηράνατε θάλασσαν ὄντως, καὶ τὴν Χριστοῦ,
Ἐκκλησίαν Μάρτυρες, κατηρδεύσατε θεόφρονες.

Θεοτοκίον

΄ώσπερ θημονία ἡ κοιλία, σοῦ τῆς Ἀγνῆς ὥραθη, σῖτον φέρουσα ἀθανασίας, πάντων πιστῶν, τὰς ψυχὰς
τὸν τρέφοντα, καὶ τοὺς Μάρτυρας εὐφραίνοντα.

Ο Εἱρμὸς

«΄Ηλθον εὶς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ κατεπόντισέ με, καταιγὶς πολλῶν ἀμαρτημάτων, ἀλλ' ὁ Θεός,
ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε, τὴν ζωήν μου ὡς φιλάνθρωπος».

Κοντάκιον τῆς Ἐορτῆς

Συναξάριον

Τὴ ΚΗ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἅγιων ἐννέα Μαρτύρων τῶν ἐν Κυζίκῳ, Θεόγνιδος, Ρούφου,
Ἀντιπάτρου, Θεοστίχου, Αρτεμά, Μάγνου, Θεοδότου, Θαυμασίου καὶ Φιλήμονος.

Στίχοι

- Εἰκὼν ἀϋλων Ταγμάτων τῶν ἐννέα,
- Οἱ τὰς κάρας τμηθέντες ἄνδρες ἐννέα.
- Εἰκάδι ὅγδοάτη βιότου λυγροῦ ἐννὲ ἀπήραν.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὄσίου Πατρὸς ἡμῶν Μέμνονος τοῦ θαυματουργοῦ.

Στίχοι

- Ύπνοί τι μικρόν, ἀρπαγὴν τὴν ἐσχάτην,
- Τὴν εὶς ἀπαντὴν τοῦ Θεοῦ, Μέμνων μένων.

Διήγησις περὶ τοῦ γενομένου θαύματος ἐν Ἀφρικῇ, ἐν τῇ πόλει Καρθαγένη.

Στίχοι

- Ἐκστηθι λάγνε, ὡδε μοιχείας βλέπων,
- Τὴν ἐκδίκησιν, καὶ μακρὰν ταύτης γίνουν.

Τὴ ἀφάτω φιλανθρωπία σου, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ωδὴ ζ'

Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλώνι

Νέοι ἔξ τρισὶ πρὸς ἄλλοις, μίαν γνώμην ἐν πολλοῖς, κτησάμενοι σώμασι, κάμινον Κατέσβεσαν πλάνης,
δρόσω θείου Πνεύματος, εὐσεβῶς δροσιζόμενοι.

Στάζουσιν ύμῶν οἱ πόνοι, Μάρτυρες θείους κρουνούς, ιάσεων πάντοτε, νόσων ποταμοὺς ἐκμειοῦντες,
καὶ ύπον πάντα πλύνοντες, τῶν παθῶν ἀξιάγαστοι.

Ἐχαιρον οἱ Ἀθλοφόροι, ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς, χαρὰν ἀνεκλάλητον, ἔψαλλον τεμνόμενοι ξίφει,
Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Βάρη τὰ τῶν νοσημάτων, πάθη τὰ τῶν καρδιῶν, ὀδύνας τοῦ σώματος, πάσάν τε συμβαίνουσαν θλίψιν,
ἡμῶν κουφίσαι ἔνδοξοι, Ἀθληταὶ δυσωπήθητε.

Θεοτοκίον

΄Ωφθης πάντων τῶν Μαρτύρων, ἄχραντε Μῆτερ Θεοῦ, κραταίωμα μέγιστον, ὠφθης τῶν ἀνθρώπων
προστάτις, τῶν σὲ ύμνουντων πάντοτε, ίεροῖς μελωδήμασιν.

Ωδὴ η'

Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς

Χαριστήριον αἴνον προσάξωμεν, τῷ μεγίστους ἡμῖν ἀντιλήπτορας, τοὺς ἀθλοφόρους Μάρτυρας,
παρασχόντι, βοῶντες, Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ύμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἀνυμνείσθω ὁ μέγας Ἀντίπατρος, θαυμαζέσθω ὁ θεῖος Θαυμάσιος, Ρούφός τε καὶ Θεόστιχος, Μάγνος θέογνις ἄμα τῷ Θεοδότῳ, Ἀρτεμὰ καὶ τῷ θείῳ Φιλήμονι.

Τριζωθέντες ἐν πέτρᾳ τῆς πίστεως, εὐγενὴς ὡς στελέχη οἱ Μάρτυρες, καρποὺς ἡμῖν ἀθλήσεως, νῦν προβάλλονται πίστει τοὶς μελωδοῦσιν, Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ιατῆρες παθῶν μεγαλώνυμοι, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη ιάσασθε, καὶ τῆς γεέννης ρύσασθε, καὶ τοῦ σκότους ἐκείνου τοῦ ἔξωτέρου, δυσωποῦντες Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν,

Θεοτοκίον

Νομοδότην Χριστὸν ἀπεκύησας, τὸν νομίμως ἀθλήσαντας στέψαντα, τοὺς ἀθλοφόρους Μάρτυρας, δὲν δυσώπει, τῷ νόμῳ τῆς ἄμαρτίας, τροπωθέντα με Κόρη ιάσασθαι.

Ο Είρμος

«Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς Παντοδύναμε, τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκαταβὰς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν, Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον».

Ωδὴ θ'

Εὕα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς

Ίδού, ἡνεώχθησαν ἡμῖν οὐράνιοι, πυλεῶνες ἐναθλήσασιν, ἔφη Χριστὸς τοὶς Αθλοφόροις, εἰσέλθετε, κομίσασθε χαίροντες, τὰ ἐπαθλα τῶν πόνων ἐπάξια, τοὶς ἀπ' αἰῶνος ἐναθλήσασιν.

Ως ἄνθη τερπνὰ τοῦ νοητοῦ Πανεύφημοι, Παραδείσου ἐγνωρίσθητε, κρίνα ὡς εὔοσμα καὶ ὁρδα, ἡμᾶς ἐγκατοσφραίνοντες χάριτι, καὶ πλάνης δυσωδίας ἐξαίροντες, ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Στῶμεν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ γεραίροντες, Ἀντιπάτρου Θεοστίχου τε, Ρούφου Φιλήμονος τοὺς ἄθλους, τοῦ θείου Θαυμασίου τὰ θαύματα, τοῦ Μάγνου Ἀρτεμὰ καὶ Θεόγνιδος, καὶ Θεοδότου τὸ ἀήττητον.

Ημέρα σωτήριος ἡμῖν ἀνέτειλε, τῶν Ἀγίων ἡ πανήγυρις, ἣν ἐκτελοῦντες ἐτησίως, βοήσωμεν αὐτοῖς μετὰ πίστεως, Μαρτύρων φωταυγῇ ἀκροθίνια πάντων καρδίας καταυγάζετε.

Θεοτοκίον

Φορέσας ἐκ σου ὁ Βασιλεὺς τοῦ σώματος, τὴν πορφύραν προελήλυθεν, ὅλος ὥραῖος ἐκ γαστρός σου, καὶ πάντας τοὺς ἔχθροὺς ἐτροπώσατο, καὶ νίκην Ἀθλοφόροις ἐβράβευσεν, ἄχραντε μόνη Ἄειπάρθενε.

Ο Είρμος

«Εὕα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσωκίσατο, σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυνοφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας, ὅθεν σὲ πάντες μεγαλύνομεν».

Ἐξαποστειλάριον τῆς Έορτῆς

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.